

Gör om och gör rätt, Jordbruksverket

En stor mängd fertila katter saknar både ägare och hem. Katthemmen är fulla. Ändå gör inte Jordbruksverket allt man kan för att hindra utvecklingen, skriver Djurskyddets generalsekreterare Åsa Hagelstedt och sakkunniga Anna Lundvall.

I Sverige finns minst 100 000 hemlösa katter. Många av dessa fryser eller svälter ihjäl. Djurskyddet Sveriges lokalföreningar tar varje år hand om och omplacerar flera tusen av dessa katter. Vissa av katterna som hittas är i extremt dåligt skick och hittas i både stads- och landsbygd. Fortfarande är det vanligt att privatpersoner håller icke-kastrerade katter som får gå fritt utomhus. Detta innebär att tillgången till katter i dag är mångfaldigt större än efterfrågan och det beror självfallet på den stora mängd fertila katter som saknar ägare och hem, och som kontinuerligt fyller på populationerna av förvildade katter. Det får till följd att katthemmen i landet är fulla, särskilt under den tid då det föds många kattungar.

De senaste åren har vårt arbete för att höja katternas status gett resultat. Vi har fått ett tydligt förbud mot att överge djur, ett krav på att alla katter ska vara ID-märkta och registrerade införs nästa år och enligt Jordbruksverkets nya föreskrifter för hund och katt är djurägaren nu skyldig att förebygga överdriven reproduktion och rekommenderar att utekatter ska vara kastrerade eller på annat sätt förhindras att fortplanta sig. Äntligen.

Det går att lösa, Jordbruksverket

Här finns en otrolig möjlighet för Jordbruksverket att tackla problemet med Sveriges alla hemlösa katter genom att ge länsstyrelserna möjlighet att kräva av alla kattägare att hålla strikt kontroll på katternas fortplantning, det vill säga att se till att alla katter som går fritt ute är kastrerade eller på annat sätt förhindrade från att föröka sig.

Men nyligen uppdaterade Jordbruksverket vägledningen för djurskyddskontroller. Denna ska ge länsstyrelserna stöd i sitt arbete i hur djurskyddslagstiftningen ska tolkas när de kontrollerar djurhållare.

Döm om vår förvåning när vägledningen säger att det är fullt möjligt för en djurägare att släppa ut sin icke-kastrerade honkatt, så länge man har för avsikt att ta hand om kattungarna.

Förutom att detta helt omkullkastar alla goda intentioner med den nya lagstiftningen ställer vi oss även frågande till hur en sådan typ av djurhållning ska kunna leva upp till Jordbruksverkets avelsföreskrifter, som säger att föräldradjuret ska vara friska, ha god mentalitet och inte riskera att nedärva sjukdomar till kattungarna.

Varför agerar man så här?

Varför gör Jordbruksverket så här? De skriver en förträfflig avelsparagraf, men skriver samtidigt i en vägledning att den inte behöver följas. Att undvika inavel och att undvika katter med fysiska eller beteendemässiga nackdelar i avel är helt enkelt inte möjligt om ett av föräldradjuret är okänt, vilket hanen kommer att vara om en fertil honkatt släpps ut oövervakad. När hankatten är okänd vet inte ägaren till honkatten om han har en ärftlig sjukdom eller om de två föräldradjuret till och med kan vara nära släkt med varandra.

Våra lokalföreningar arbetar på högvarv med de många katter som hittas. De flesta av dem är i behov av veterinärvård när de hittas, behöver bra mat för att återhämta sig och behöver bli av med de parasiter som sprids mellan katter. Sedan behöver de nya hem. Förutom att det är ett tufft jobb att ta hand om dessa djur är det även en stor stress för djurhemspersonal och volontärer att behöva säga nej till de katter som de inte kan ta hand om eftersom de inte har plats och resurser, samtidigt som man dagligen hittar annonser på kattungar med okänd fader på Blocket.

Vår uppmaning till Jordbruksverket är: Gör om och gör rätt. Ni måste i er vägledning ge länsstyrelserna möjlighet att följa de föreskrifter som ni själva har skrivit.

För Djurskyddet Sverige,

Åsa Hagelstedt, Generalsekreterare, Djurskyddet Sverige

Anna Lundvall, Sakkunnig, Djurskyddet Sverige